

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. marts 2013
Kontor: Sikkerheds- og Forebyg-
gelseskontoret
Sagsbeh: Linda Bjørk Nielsen
Sagsnr.: 2013-0030-1315
Dok.: 701357

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 608 (Alm. del), som Folketin-
gets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. februar 2013.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Anette Arnsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 608 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”I 2009 vedtog Folketinget lovforslaget L 211 ’om styrket indsats mod bandekriminalitet’, hvorefter straffen for en række alvorlige lovovertrædelser vil kunne forhøjes med indtil det dobbelte, hvis forbrydelserne har baggrund i banderelaterede forhold. Samtidig indførtes i straffeloven en ny generel regel med en strafferamme på 6 års fængsel for alle grove overtrædelser af våbenloven (§ 192 a, stk. 2). I bemærkningernes punkt 3.2.3 fremgår det, at sidstnævnte bestemmelse vil kunne gælde for visse knive, herunder springknive, hvis der er tale om særligt skærpende omstændigheder. Vil ministeren oplyse, om der i retspraksis er eksempler på afgørelser efter denne bestemmelse, der angår besiddelse mv. af knive og hvad strafudmålingen i givet fald har været? Vil ministeren desuden oplyse, om besiddelse af de pågældende knive efter Justitsministeriets opfattelse kunne være omfattet af bestemmelsen (§192a stk. 2) på grundlag af, at besiddelsen sker, som led i banderelaterede aktiviteter? Kan det at en sådan knivbesiddelse er led i banderelaterede aktiviteter med andre ord i sig selv udgøre de særlig skærpende omstændigheder, der nævnes i §192a stk. 2? Et eksempel kunne være, at en bandegruppering, der besidder de af bestemmelsen omfattede knive, antræffes af politiet, og hvor det efterfølgende efter rettens vurdering kan godtgøres, at deres forsæt var at angribe andre personer med baggrund i et banderelateret formål? Hvis domstolene allerede har taget stilling til en sag af denne type, ønskes der en redegørelse for herfor.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der oplyst følgende:

”Efter våbenlovens § 4, stk. 1, er det forbudt på offentligt tilgængelige steder at bære eller besidde kniv eller dolk, medmindre det sker som led i anerkendelsesværdigt formål. Forbuddet omfatter dog ikke foldeknive med en klinge på højst 7 cm, der ikke kan fastlåses i udfoldet position. Overtrædelse af § 4, stk. 1, straffes efter våbenlovens § 10, stk. 2, med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 2 år.

Efter våbenlovens § 4, stk. 2, kan der endvidere i bekendtgørelse fastsættes regler om forbud mod besiddelse mv. af en række våben, herunder knive. Det fremgår således af våbenbekendtgørelsen § 15, at det er forbudt uden tilladelse at besidde, bære eller anvende bl.a. skarpe eller spidse våben, hvis klinge overstiger 12 cm, springknive og springstiletter, faldknive og faldstiletter samt enhåndsbetjente foldeknive. Overtrædelse af

våbenbekendtgørelsens § 15 straffes efter § 44, stk. 4, med bøde eller i gentagelsestilfælde med fængsel indtil 2 år.

Udgangspunktet er således, at besiddelse mv. af knive straffes efter våbenloven og våbenbekendtgørelsen. Det gælder også i tilfælde, hvor den person, der er i besiddelse af en kniv, har relation til en bande.

Overtrædelse af våbenlovlovingen under særlig skærpende omstændigheder straffes efter bestemmelsen i straffelovens § 192 a. Besiddelse mv. af skydevåben eller andre særdeles farlige våben og eksplosivstoffer under særlig skærpende omstændigheder straffes efter bestemmelsen i § 192 a, stk. 1, med fængsel fra 1 år indtil 6 års fængsel. Den, der i øvrigt overtræder våbenlovgivningen under særligt skærpende omstændigheder, straffes efter § 192 a, stk. 2, med fængsel indtil 6 år.

Det fremgår af forarbejderne til straffelovens § 192 a, der fik sin nuværende affattelse ved lov nr. 501 af 12. juni 2009, at visse knive omfattet af våbenbekendtgørelsens § 14 [nu § 15] som f.eks. springknive, springstiletter, faldknive og faldstiletter efter omstændighederne vil kunne være omfattet af § 192 a, stk. 2.

Ved vurderingen af, om der foreligger særlig skærpende omstændigheder, bør der ifølge forarbejderne først og fremmest lægges vægt på våbnets farlighed. Herudover vil der bl.a. kunne lægges vægt på, hvilken mængde der f.eks. indføres, besiddes eller overdrages, herunder om der er tale om en mere systematisk overtrædelse af våbenlovgivningen, hvor forholdet har karakter af et illegalt erhverv, om våben opbevares eller anvendes under sådanne forhold, at der er en nærliggende risiko for, at de vil blive anvendt, herunder i voldelige opgør mv., om våben er skaffet illegalt, om våben bæres i forbindelse med indbrud eller brugstyveri, og om gerningsmanden tidligere har begået tilsvarende overtrædelser.

Som nævnt er udgangspunktet, at besiddelse mv. af knive straffes efter våbenlovgivningen. Der vil i særlige tilfælde kunne straffes for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 2, hvis der efter en helt konkret vurdering er tale om en overtrædelse af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder.

Jeg kan oplyse, at Rigsadvokaten ikke er bekendt med sager, hvor der er sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 2, alene for besiddelse mv. af knive. Rigsadvokaten er således heller ikke bekendt med sager, hvor personer er dømt for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 2, ved at være i besiddelse af knive med det formål at angribe en anden gruppe af personer.

Jeg kan fra retspraksis henvise til en enkelt sag, hvor der var rejst tiltale for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 2, for besiddelse af en kniv og en økse. I U 2012.2562 H var der således rejst tiltale for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 192 a, stk. 2, ved i forbindelse med forsøg på terrorisme ved drabsforsøg mod en af tegnerne bag Muhammed-tegningerne og drabsforsøg på en polititjenestemand at have besiddet og anvendt en kniv med en klingelængde på over 7 cm og en økse på offentligt tilgængeligt sted.

Tiltalte blev i byretten dømt for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 2, men frifundet herfor i landsretten. Uanset de omstændigheder, hvorunder besiddelsen af våbnene havde fundet sted, fandt Vestre Landsret således efter karakteren af våbnene ikke tilstrækkeligt grundlag for at anse besiddelsen for sket under særlig skærpende omstændigheder. Tiltalte blev således i dette forhold dømt for overtrædelse af våbenlovens § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsen.”